

UDSTILLINGER I PIRPA

AUG. 2016 - OKT. 2018

GRØNTTORVET 2500 VALBY

Yderligere dokumentation på hjemmesiden <https://pirpablog.wordpress.com>

Pressemeddelelse

PIRPA

Fredag den 26. august 2016 åbner et nyt midlertidigt udstillingssted i København. PIRPA er lokaliseret i et lagerrum til en tidligere papirhandel, på det nu forladte Grønttorv i Valby.

I de næste ca. 2 år vil PIRPA være omdrejningspunktet for stedspecifik, afsøgende kunstnerisk aktivitet i, og omkring Grønttorvets forladte industri- og lager bygninger.

To billedkunstnere, Camilla Nørgård og Cai Ulrich von Platen, vil med PIRPA skabe plads til de ideer og muligheder for samarbejder, der opstår når kunstnere møder disse mange tomme, kvadratmeter der nu blot ligger og venter på nedrivning. Både billedkunstnere og andre beslægtede faggrupper bliver således inviteret til at lade området, dets historie og rummelige muligheder influere deres kunstneriske bidrag.

PIRPA åbner med udstillingen *En bærende væg*, af Cai Ulrich von Platen.

PIRPA er samtidig et af to kunstnerdrevne udstillingssteder med adresse på Grønttorvet.

Fælles åbningsfest: **Fredag d. 26. August kl. 17 – 22, Grønttorvet 22 – 24** (Indgang fra Torveporten.)

En bærende væg

CAI ULRICH VON PLATEN

Åbning : 26 august 2016

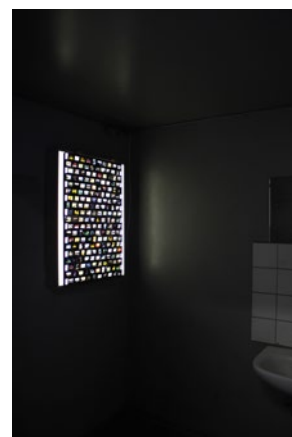
Den første udstilling i PIRPA, et af de nye udstillingssteder på det tidligere Grøntorv, er en tæt ophængning af malerier og fotografier på udstillingsrummets 60 m² store murstensvæg, der løber i hele udstillingsrummets længde.

Det er billedkunstneren Cai Ulrich von Platen der lader selve væggen provokere frem en proces af genopdagelse og genbrug af ca 20 både nyere og ældre billeder.

”Væggen er en dominerende del af bygningens funktionelle industriarkitektur. Men – så snart man hænger et maleri op på væggen, giver det straks mindelser om parcelhus-dagligstuer fra 50erne. Jeg kan godt lide dette sammenstød mellem de to baggrundsbilleder, der på den måde ligger indlejret i selve murstensvæggen. Det gav mig ideen til at lave en ophængning af billeder, hvis motiver refererer til det hjemlige, til forhistorier og erindringer, men som samtidig optræder i en skala og en enkelhed, der matcher det nøgterne og usentimentale lokale.”

Gennem deres variation i udtryk, metode og format, og gennem deres placering på væggen, danner billederne et netværk af nye uforudsigelige forbindelser, betydninger og historier.

”Jeg udsætter ikke bare mine egne billeder for et rum, der vil være noget helt andet end en white box. Jeg udsætter dem også for hinanden - på tværs af tiden, og af mine forskellige intentioner. Jeg håber at billederne kan aflæses som en slags grundsten, altså grundlæggende aspekter af det, der udgør tilværelsen for os alle. Ambitionen har i hvert fald været, at billederne tilsammen, på det mentale plan, kan danne ”en bærende væg”.

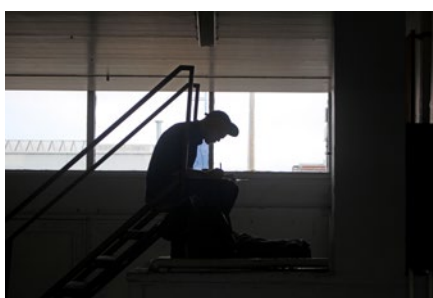
Døgner

CHRISTIAN HANSEN

Åbning: 30. september 2016

En del bygningerne fra det gamle Grønttorv i Valby står stadig og ser ud som om de blev forladt i går. En del er revet ned, og bunker af gennemtyggede byggematerialer tårner sig op over de gamle bygninger. Langs dette landskab står færdige betonmoduler klar til at blive sat sammen, til fremtiden, nye mennesker og nye vejnavne.

Her i midlertidigheden er Døgneren begyndt at bygge rede. Her er en særlig ro som kun findes på steder som hænger i luften mellem to tider. Med PIRPA som centrum cirkler han rundt og samler, skinnende ting til sit forråd og hjem, og stykker af lyd som han hænger op som om det var billeder. Reden bliver til et subtilt monument af parallelle tidslinier som står tilbage og vibrerer efter at Døgneren rejst videre.

Been there - seen that

Christina Capetillio, Christian Yde frostholt, Jesper Fabricius, Niels Erik jensen, Åse Eg Jørgensen, Jeanette Skov Land, Hans E. Madsen, Jakob Hunosøe og Steen Møller Rasmussen

Åbning: 18. okt. 2016

Lige nu ligger det gamle grønttorv i Valby omgivet af bjerge af asfalt, grus og beton. Det ligner at fodboldbanen ud til Gl. Køgelandavej lige har fået en bjergkæde i ryggen. Nye betonvægelementer, som skal indgå i det nye byggeri, er tilsvarende linet op i den anden ende af Grønttorvet. Bauhaus bygges ved siden af Valby Idrætspark – det nye sted hvor alle nyindflytterne kan købe gør-det-byg-selv. På Kulbanevej, der støder op til Grønttorvet, er de ved at lave tunnel til Ringstedbanen, og efterfølgende anlægger man en park ovenpå. Grønttorvet og de nærmeste omivelser forandres hele tiden – og det går stærkt.

PIRPA, som er et nyt midlertidigt udstillingssted, lokaliseret i et tidligere lagerrum for Karl Lunds Papirhandel, på det nu forladte Grønttorv, vil følge denne udvikling ved at invitere billedkunstnere til at lade området, dets historie og rummelige muligheder influere deres kunstneriske bidrag.

Vi har derfor til udstillingen *Been there – seen that* inviteret 8 kunstnere til at fotografere på grønttorvsområdet, og derved vise det, som i deres øjne, bedst kendetegner stedet. Udstillingen sammensætter et alsidigt og meget nuanceret billede af det gamle grønttorv – netop nu.

Om mindre end 2 år er alt det fotograferede forsvundet og erstattet af nybyggeri og grønne områder. Da vil fotografierne og dokumentationen af PIRPAs øvrige udstillinger kunne udgøre en kunstnerisk og historisk lokalsamling, der vil få sit eget uforudsigelige efterliv.

Vega, espacio deslocalizado

MIGUEL VEGA

Åbning 7. jan 2017

“Vega, espacio deslocalizado” (Vega, delokaliseret rum) er en udstilling, der drager paralleller mellem Grønttorvet i Valby og Vega Central” i Santiago, Chile. Vega, er betegnelsen for et sted hvor der handles med frugt og grønt i Chile, og udstillingen bygger på Miguels barndom - og ungdomsminder herfra, hvor hans familie havde en stand.

Det er dog ikke frugt og grønt der handles med på udstillingen i PIRPA. Det er de intermiste arkitektoniske rammer for grøntsagshandel, men udstillingen består af elementer og konstruktioner der er fælles for al små-handel og markeder. Miguel Vega arbejder med objekter og materialer der er løsrevet fra deres oprindelige funktion. Konkret betyder det indsamling af store mængder af affald, brugte ting og materialer der skilles, omformes, kombineres og sammensættes til nye og overrumplende objekter og skulpturer. Intensionen er at give såvel materialer som affald nye muligheder og nye identiteter.

Udstillingen kommer også til at handle om salg og grænseløs handel af plastikdimser.

Er det frugt eller plastik der sælges? Indimellem kan det være svært at kende forskel, og den øgede industrialisering af grønt- og frugt handlen, gør varerne mere og mere til kunstige objekter.

Miguel har arbejdet i PIRPAs værksted, som er beliggende i en gammel presenning fabrik på Grønttorvet, der lavede presenninger til lastbiler, både og boder. Han har indsamlet materialer på Grønttorvet og kombineret det med sin egen imponerende mængde af opsamlede dimser og materialer.

Det er Tigerbutikken, eller markedet på en lille plads i en kæmpe storby udsat for Miguel Vega - og det er noget de trænger til.

'Yes, we have no bananas' (isoplant)

KAJ NYBORG

Åbning: 17. feb. 2017

Kaj Nyborg arbejder med installationer, der skaber en art ubalance i det aktuelle udstillingsrum. Det kan ske via rent formelle plastiske greb i rummet, hvor større figurer (ofte arkitektursimulerende konstruktioner) opbygges. Figurerne, der kan virke fremmedartede, dekonstruerer den givne rumlige kontekst.

Figurerne trækker måske grænseflader op i rummet og som en følgevirkning heraf, kan der opstå særlige restriktioner for kroppens bevægelser. Givne rum afgrænses / tilskæres og nye rum (modrum) opstår.

De nye rum (figurer) kan virke hermetisk tillukkede og afvisende men også dragende, for figurerne består ved nærmere betragtning ofte af 'huller' og membranlignende grænseflader, der kan perforeres.

Installationerne, de stedsspecifikke indgreb udføres altid med en høj grad af "finish". Og for at etablere et særligt forhold mellem betragter og værk nedtones 'figurerne' ofte, så de læner sig meget tæt op ad realrummet og dets objekter, herved opstår en momentan interessant aflæsningsituation, hvor 'figurerne' synes at udfordre os på samme tid, som de næsten afviser sig selv.

På PIRPA opbygges en installation, der tager afsæt i stedets og områdets signifikante træk og historik. PIRPA, der i dag anvendes som udstillingslokale for kunst, er reelt et af mange forladte erhvervslokaler på det gamle grønttorv i Valby. Det tidligere meget levende og aktive erhvervsområde for handel med frugter, grøntsager, planter, emballage osv., vil i nær fremtid ændres radikalt med realiseringen af et nyt boligområde. PIRPA indtager en transitorisk position. PIRPA kiler sig ind mellem to "tidslige område-fortællinger" (fortiden og fremtiden). Dette forhold undersøges i installationen: 'yes, we have no bananas' (isoplant), der vil bestå af et større rumindgreb og en lydside.

In Search of a Soul –

KONVOJ + GRENAAE

Åbning: 24. marts 2017

Gentrificeringen af det gamle grønttorv i Valby er i gang. En ny, planlagt bydel spirer, mens en et halvt århundrede gammel, distinkt selvgroet kultur er revet op med rod. I Karl Lunds tidligere papirlager på grønttorvet, der endnu findes en stakket tid, kan Konvoj + Grenaaes homage til en livsform på retræte opleves. Fordi lagerrummet står næsten uændret, kan man stadig mærke, hvordan her var. Med inspiration fra 'genius loci' komponeres en stemning af en ikke så fjern fortids handel og vandel. Forgængelighed, forgængelighed! Blandt de mest centrale elementer i udstillingen er ting fra det provinsielle 70'er- og 80'er-hjem. Der er gasbeton og marmor. Der er lys kombineret med spejle i flere størrelser med serigrafiske tryk af kollagekarakter: genkendelige, men nu efterladte, prestigøse arkitektoniske strukturer. Organismer, der nedbryder og opbygger. Rester af ikoniske, men for længst forgangne idolars ansigter, beskueren kan spejle sig i. Forfængelighed, forfængelighed! Heldigvis følges den udtalte fetichering af det autentiske med galgenhumor og en samleræstetik.

ENGROS

Arrangeret og kurateret af PIRPA i samarbejde med SKULPTURI

Åbning: 19. maj 2017

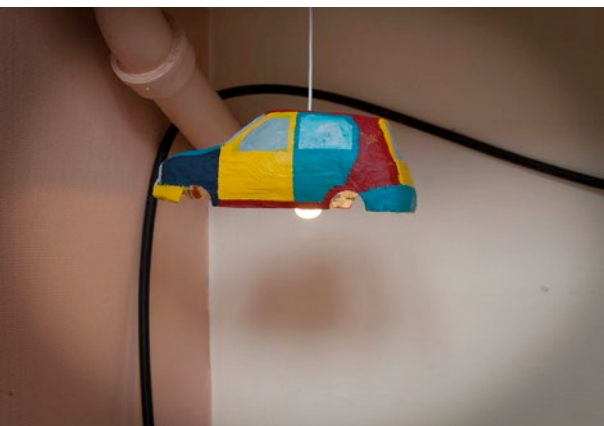
Udstillende kunstnere:

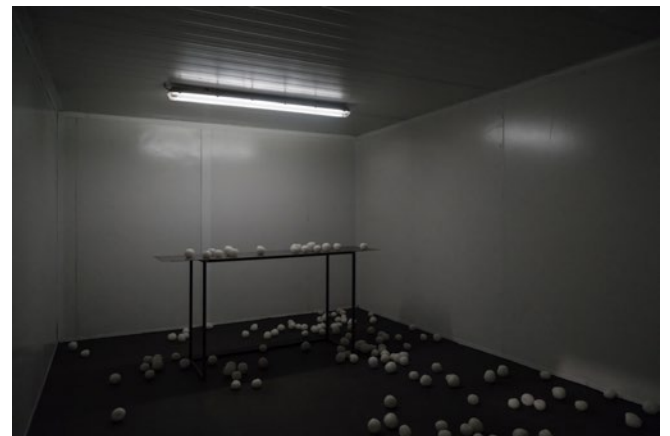
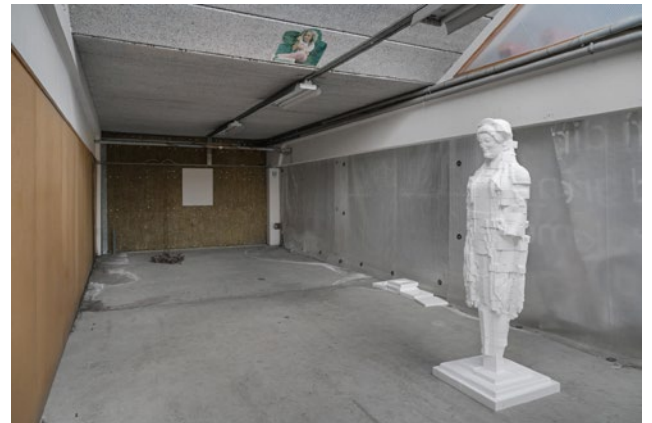
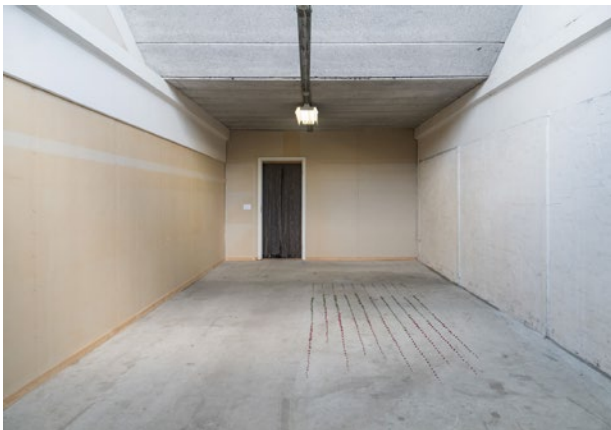
Nanna Abell, Solveig Adalsteinsdottir, Lisbeth Bank, Julie Bitsch, Anders Bonnesen, Rune Bosse, Ole Broager, Mikkel Carl, Eva Steen Christensen, Jesper Dalgaard, Rose Eken, Esben Gyldenløve, Lone Høyer Hansen, Kasper Hesselbjerg, Ellen Hyllemose, Jytte Høy, Amalie Staunskjær Jakobsen, Klaus Thejll Jakobsen, Oscar Jakobsen, Veo Friis Jespersen, Kirsten Justesen, Marianne Jørgensen, Heine Kjærgaard Klausen, Esben Klemann, Jørgen Carlo Larsen, Karin Lind, Karin Lorentzen, Mathias & Mathias, Ragnhild May, Henrik Menné, Morten Modin, Astrid Myntekær, Tina Maria Nielsen, Camilla Nørgård, Kaj Nyborg, Peter Olsen, Lars Bent Petersen, Cai-Ulrich von Platen, Bjørn Poulsen, Finn Reinbothe, Amitai Romm, René Schmidt, Thora Sigurdardottir, Christian Skjødt, Julie Stavad, Hartmut Stockter, Morten Stræde, Daniel Svarre, Laurits Nymand Svendsen & Margrét Agnes Iversen & Malte Klagenberg & Jens Tormod Bertelsen & Søren Krag & Cilla Leitao & Sune Lysdal & Carla fra Hellested & Lorenzo Tebano & Anna Samsøe & Ásta Fanney Sigurdardottir, Rikke Ravn Sørensen, Mikael Thejll, Charlotte Thrane, Fredrik Tydén, Sif Itona Westerberg, Torgny Wilcke

Valbys gamle grønttorv ligger lige nu omgivet af bjerge af asfalt, grus og beton. Med en utrolig hastighed forvandles bygninger til bunker af pulveriseret beton, der køres bort for at give plads til en uendelig leverance af nye betonelementer. Grønttorvet er i en transformationsfase fra engroshandel med frugt og grønt til nybyggede boliger, og de næste to år er en del af området udlagt til midlertidige kulturaktiviteter. Skulpturi har, i samarbejde med udstillingsstedet Pirpa, hermed fået muligheden for at virkeliggøre en længe ønsket drøm, om at lave en stor udstilling for skulpturfagets mangeartede udtryk - en manifestation på tværs af generationer blandt nogle af de mest markante billedhuggere i Danmark, samt enkelte udenlandske gæster.

Med inddragelsen af nye territorier til skabelse og formidling af billedkunst, lægger ENGROS sig ind i en tradition, som igennem tiden har ført billedkunsten ud i alsidige rum. Det er et greb, som kan skærpe fokuseringen hos publikum og kunstner ved at etablere situationer i ikke kunst-indviede rum. Nye erkendelser vil i mange tilfælde trives bedst i nye områder.

På Engros-udstillingen placerer skulpturerne sig i de tomme industrilokaler og brede boulevarder, der hidtil kun har haft til formål, at huse nødvendige arbejdsfunktioner som administration, salg, opbevaring og transport: I et presenning firmas konkursbo er kunstnere flyttet ind i et inferno af materialer og maskiner. Skalpeller, stof og skrald organiseres i et sært og sart efterliv. Et mørkt kølerum huser en installation af hundredevis hvide voksæbler. Skulpturer hænges op, hvor der før har hængt lamper. Værker finder plads på lagerhylder, i skabe og på betongulv. Mellem bygningerne hæfter skulpturer sig på vægge, bryder ud af ramper og kamuflerer sig som skilte. Pirpa fyldes bla. af en stor installation med rådende frugt og udstillingsstedet fungerer samtidig som udstillingens informationscentral.

Instinkt

GRY BAGØIEN,

Åbning: 11. aug. 2017

Gry Bagøiens video- og lydværk *Instinkt* 2017 er en dokumentation af en performance interaktion mellem menneskesang og hvalsang. Værket er blevet til på baggrund af undervandsoptagelser ved Tromvik i Nordnorge, hvor kunstneren opholdt sig i januar måned i år. Det står i forlængelse af andre tidligere projekter, hvor Gry Bagøien gennem sang og lyde undersøger om der findes et fællessprog mellem mennesker, planter og dyr. Mødet mellem menneskesang og hvalsang peger på hvordan vores stemme, krop og skrøbelighed kan forbinde os med verdens andre stemmer og kroppe. Det placerer os i et netværk som er større end det menneskeskabte univers, hvor grænsen mellem mennesker og andet liv på kloden er mere *åben* og flydende. Videoværket består af en visuel side, hvor vi er over vandet, og en lydside, som i realtid dokumenterer kommunikationen under vandet mellem kunstnerens og hvalernes sang. Visuelt følger vi optagelser fra området ved Tromvik; en smal vej gennem det rå bjerglandskab; bølger på havet; kunstneren selv som synger i en mikrofon fra en fiskekutter i stormvejr; optagelser udover havet om aftenen med lys fra kysten og flokke af måger på himlen. På lyd-siden hører vi undervandsoptagelser af mødet mellem kunstnerens stemme og lyde fra pukkelhvaler og spækhuggere. Pukkelhvalerne reagerer ved at udsende dybe toner som tågehorn eller elektroniske droner, mens spækhuggernes lyde er mere kvidrende og lyse og kan minde om fuglesang. Der kan også anes andre lyde på optagelserne, blandt andet mågeskrig, menneskeskabt støj fra fiskekutternes motorer og andre lyde, som blander sig og tilsammen giver oplevelsen af en stor fremmedartet verden under havet. Mødet mellem det fysisk overvældende landskab, de store havdyr og menneskestemmens klang kan associere til en romantisk forestilling om verdens-altet eller alle tings enhed, som værket også forbinder sig til. Men omvendt fastholder værket også disse ting som forskelligartede størrelser. Kunstnerens stemme falder for eksempel ikke fuldkommen sammen med hvalstemmerne i en slags hval-bliven men insisterer på at være menneskesang båret af en sangtekst, og således med et tilhørsforhold til en anden betydningsverden end hvalernes. Måske opstår poesien netop af dét: at kommunikationen både er der og måske ikke er der. Eller at den er der på forskellig måde for os og for hvalerne. Og det går selvfølgelig også den anden vej: Vi gøres bevidste om, at naturen hele tiden også kommunikerer til os på et utal af måder, uden at vi nødvendigvis reagerer bevidst tilbage. Gry Bagøien synger ind i alle de ikke-menneskelige kommunikationssystemer, som verden også består af, og lader verden svare igen. Hun stiller sig på kanten af jorden og gør herfra verden større.

Garage

TONI LARSEN, EVA ÖHRLING, HELLE FRÖSIG, HENRIETTE HOUTH OG LONE ARENDAL

Åbning: 15. sept. 2017

Pirpa præsenterer: GARAGE

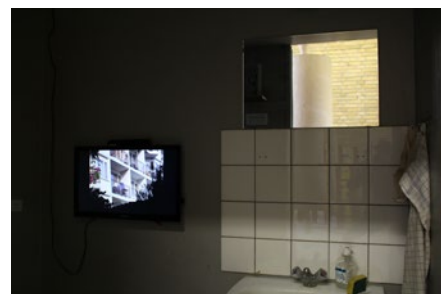
Fernisering fredag d.15.9 kl. 17-20

Toni Larsen har inviteret Eva Öhring, Helle Frøsig, Lone Arendal og forfatteren Henriette Houth til at udstille under titlen *Garage*. De er inviteret til at medbringe specifikt udvalgte værker, sådan at det er en blanding af nye og gamle værker der er havnet i garagen. Som det nu er med garager. Tømt for det gamle og fyldt med ny betydning.

bil carport indkørsel hus kælder
opbevaring hash lejet aflåst værksted
hobbyrum stald udhus parkere køretøj rydde op
gemme opvarmet tør forældrenes stjålet
hængt sig depot bygge privat
cykel køre ombygget lager
underjordisk

Bla. har Lone skåret og trykt syv træsnit, Henriette har skrevet og indtalt fire tekster. Toni har broderet på én stor væginstallation, Eva har kopieret 10 indiske prisskilte og Helle har filmet en film og medbragt en kagerulle.

Velkommen til Garage !

Det allestedsnærværende (utilsigtede) springvand

CAMILLA NØRGÅRD, LISE NØRHOLM OG ELLEN HYLLEMOSE

Åbning: 27. Okt. 2017

Med udstillingen fremkaldes det underliggende vandledningssystem og allestedsnærværende mulige springvand, der allerede eksisterer på Grøntorvet, indenfor som udenfor, og også på Pirpa, der med udstillingen her får understreget sine meget konkrete forbindelser til omverdenen.

Det gamle grønttorv i Valby, er elendige kloakker, håndvaske der drypper, utætte tage, søer, vandpytter og kortvarige springvand. På udstillingen er alt afkoblet og forbundet på ny. Et dystopisk springvand med nye haveslanger ført i ikke nødvendigvis funktionelle retninger.

Vandet der bryder igennem og cirkulerer omkring os - varmt og koldt - i eller udenfor rør. Katastrofer, funktioner, helse og leisure. Vi håber på styrtregn.

Øjet

HEIDI HOVE

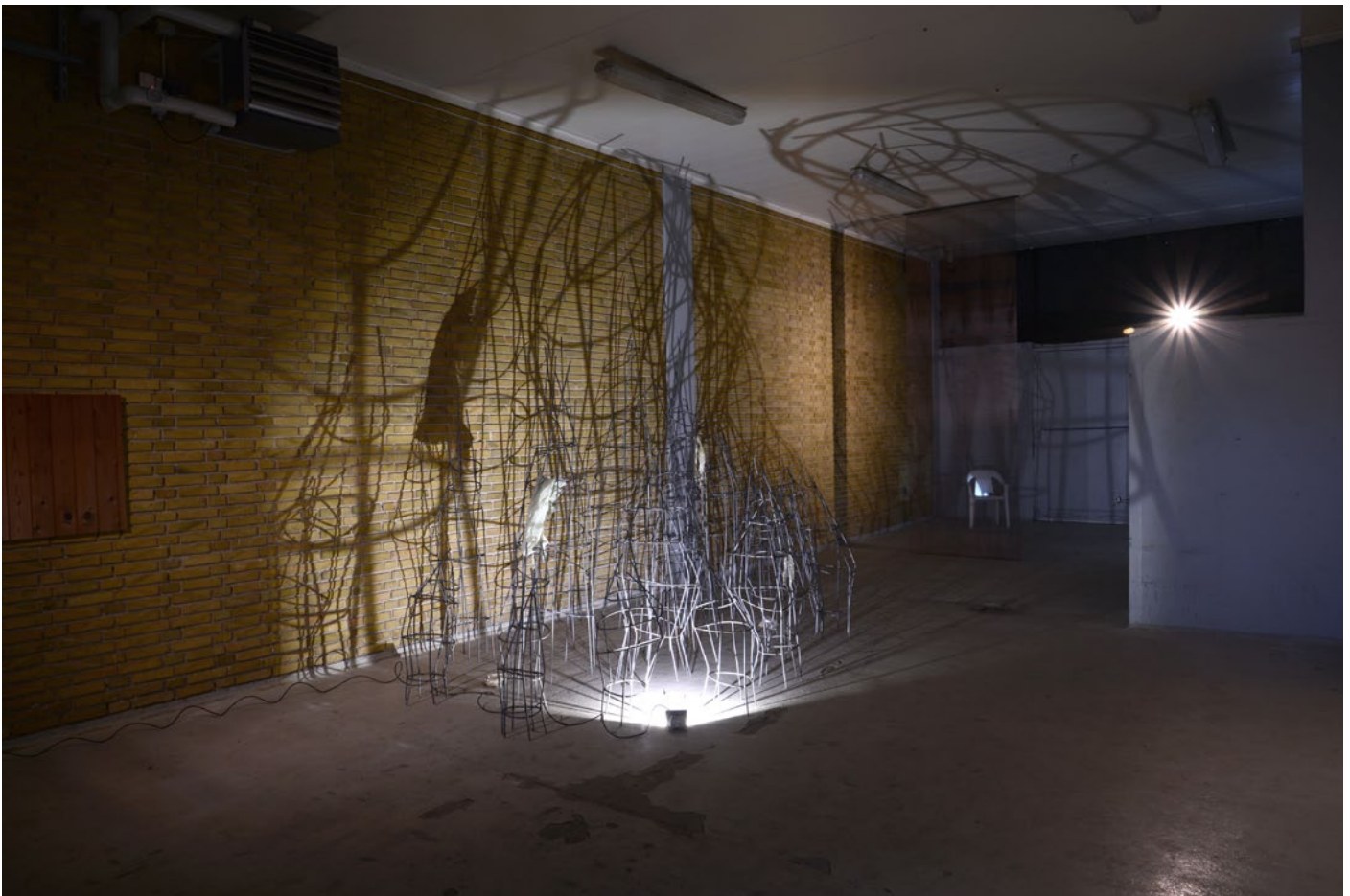
Åbning 19.1. 2018

*I tiden før min mormors død,
skiftede hendes øjne karakter
fra at være dybe og nærværende
til at være matte og fjerne.*

Øjet er en udstilling, der tager afsæt i en række hændelser fra det levede liv, og som på forskellig vis relaterer til fravær, overgange og forgængelighed. Hvad opstår der i overgangen mellem det klare og det tilslørede, mellem det håndgribelige og det mystiske og mellem det nærværende og det fraværende? Hvad ser øjet og hvad kan man se i øjet, der ser ud på verdenen?

PIRPA er den rette ramme for at bringe disse tematikker i spil. Det er et udstillingssted, som rummer en fortælling om fortidens virke, som står for fald. Det emmer af svunden liv og overhalet funktionalitet, og dets patina og arkitektoniske anordninger bliver et midlertidig monument for Grønttorvets storhedstid, da det var et aktivt industriområde . Det står nu til at blive revet ned for derved at give plads til nye bygninger og nye historier.

Historien om Dennis Lunds Rygekantor

NIELS PLENGE

Åbning 23. feb. 2018

»Historien om Dennis Lunds rygekantor« er en stedsspecifik og diskret installation.

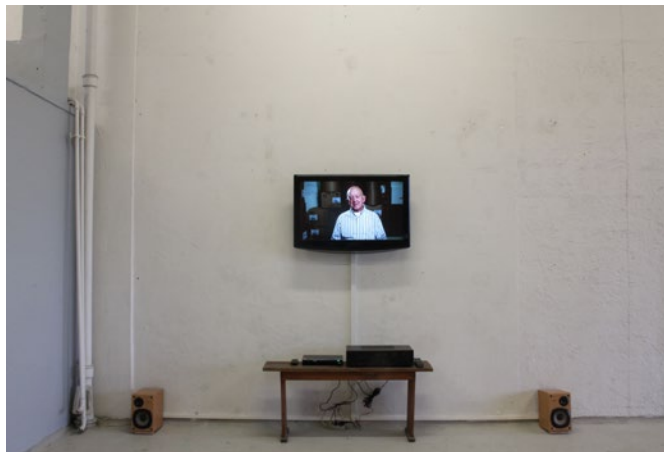
I Pirpas lokale har en undseelig plastikstrimmel med ordene »Dennis Lunds rygekantor«, klistret op over døren til toiletet, pirret den besøgendes nysgerrighed. Den aktuelle udstilling startede som en bunden opgave, at finde forklaringen på skiltet. Som kronvidne har jeg fundet Anders Andreassen, en tidligere ansat i Karl Lunds Papirhandel.

I mit arbejde som fotograf og klipper for TV2 Nyhederne og Danmarks Radios TV-Avisen, hvor jeg i årene 1995-2000 har været med til at lave 2 interviews om dagen (måske ca. 2.000 i alt), og som klipper mm. på dokumentarfilm, har jeg erfaret, hvordan der kan ske små drejninger af sandheden. Hvordan et udsagn, via måden optagelserne og redigeringen er lavet på, tilpasses udsendelsens eller filmens agenda eller bare får højnet sit underholdningspotentiale.

Som modvægt til disse skred, der sker, når tingene skal klippes til, har jeg derfor ladet Anders tale ud. Jeg har oven i købet presset ham yderligere ved at bede ham fortælle historien igen og igen. Her er intet så klippet fra. Man kan se de komplette optagelser i den rækkefølge, de er lavet. Det resulterer ikke nødvendigvis i en større grad af sandhed, for man oplever, at hver version er en smule forskellig fra de andre, men det er så op til betragteren selv at stykke den foretrukne historie sammen.

Som akkompagnement til historien viser 5 skærme et udvalg af de varer, som Karl Lund handlede med i disse lokaler, da Grønttorvet var aktivt. De fem video'er, hver med varierende optagelser i korte, genkendelige loops markeret med lyden af en dørklokke, vil på grund af den forskellige looplængder aldrig gentage sig selv. Hvis værket kunne være tændt og blev afspillet kontinuerligt, ville nøjagtig samme kombination først opstå om ca. 17.753 år.

Grundidéen med installationen har været at føre selve lokalet tilbage til, som det så ud, før Pirpa flyttede ind og konverterede det til galleri. Det er minimalt, hvad der er blevet gjort. Jeg har frisket alle de grå flader op og isat en ny dør, hvor den gamle var blevet revet ud. For at fuldende den diskrete konstruktion, for at opgradere historien til et mere glørværdigt eller mytisk niveau, har døren fået et ordentligt skilt i nypoleret messing.

Pirpasol over behovspyramide - *dont look forward look around*

CAMILLA NØRGÅRD

Åbning 6. april 2018

Gennem det sidste 1,5 år har Camilla Nørgård haft værksted og udstillingssted på Grønttorvet, og i den forbindelse researchet, taget fotos, og samlet byggeaffald og efterladenskaber på stedet mm. Udstillingen anvender således lokalt indsamlet byggeaffald som sit materiale, selvom meget af det er kørt, fløjet eller blæst ind fra andre steder i verden. Udstillingen er en del af et længere varende projekt på Grønttorvet, som med denne udstilling munder ud i de 3 værker: Behovspyramide, Sol over Pirpa, og Dont look forward look around. Processen er vigtig for projektet – hvordan skaffer man sig sit materiale, hvordan går man i dialog med verden. At gå og kigge, lede, snakke med folk og samle materiale til sit projekt, er en måde at være tilstede på, som på alle måder står i kontrast til arbejdet på en byggeplads.

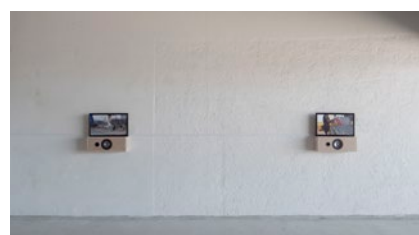
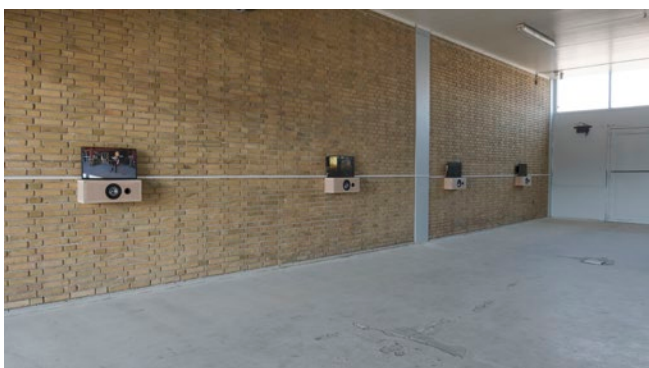
Arbejdsvidenskab

TUMI MAGNÚSSON

Åbning 25. maj 2018

Installationen består af 6 synkroniserede videoer med lyd samt to extra lydobjekter. Den indeholder optagelser af de arbejdsaktiviteter der foregår på Grønttorvet under stedets nedrivnings og opbygningsproces. Videoerne viser de forskellige typer af arbejde der foregår på stedet, den øresønderrivende larm fra de store maskiner, lyden fra det mere stille og rolige manuelle håndarbejde, samt det hårde arbejde fuglene udfører i sine overlevelses strategier. Optagelserne koncentrerer sig om den rytmiske side ved arbejdets lyde. Der er langsomme og hurtige rytmer som alle er manipuleret med, for at køre i takt med hinanden. Hvert 30. sekund skifter den fælles gennemgående rytme, for så på et tidspunkt at stemme med den originale rytme fra hver arbejdsopgave.

Den absurde parallelisering af diverse rytmiske aktiviteter som fylder udstillingsrummet, og den oplevelse det giver at se og høre det hele samtidigt i enten "rigtige" eller "forkert" hastighed, skaber en næsten umulig situation som forhåbentlig inspirerer til uventede associationer, tvivl og spørgsmål.

PAPIRPAPYA

MILENA BONIFACINI

Åbning juni 2018

Læs William Gelius' tekst om udstillingen på hjemmesiden www.pirpablog.wordpress.com

Berjamó / Rhubarb Archaeology

JULIA MARTIN

Åbning 14. sept. 2018

"Berjamó" and "Rhubarb Archaeology" are two cycles of new work, specially made for Pirpa. They explore seasonal food foraging traditions in the artist's home fjord in East Iceland, and bring them into contrast with the gallery's context in Grønttorvet.

As a former fruit en gros market, Grønttorvet was part of the global trade infrastructure of industrialized agriculture, which has more or less put an end to the seasonal limitations of fruit availability. In contrast, berjamó, the Icelandic tradition of berry-picking, and the widespread low-key cultivation of rhubarb in rural gardens in Iceland, are both examples for a very seasonal, non-commercial, and sustainable use of local food resources. Dating back to the hard days of subsistence farming, harvesting berries and rhubarb is today a celebration of summer, and part of the way of life in the Icelandic countryside. Here, close to nature and one step removed from nature, for a few weeks each summer the foraging of plants still plays out between a garden and a wild place.

Små aktører - nye fortællinger

CARSTEN HOFF

Åbning 5. okt. 2018

Udstillingsstedet PIRPA bliver i oktober 2018 omdannet til et mini-videnscenter for boligvisioner. Udstillingen, som er skabt af arkitekt Carsten Hoff, forholder sig til den aktuelle byudvikling med en appel – midt i det, der i øjeblikket er en byggeplads for de moderne boliger, der skal erstatte det gamle Grønttorv!

PIRPA er et kunstnerdrevet galleri, som i 2 år har lavet udstillinger, der på forskellig måde har forholdt sig til Grønttorvets forvandling. Kunstnerne har skabt nye fortællinger om og til området. Carsten Hoff lægger sig med sin udstilling i forlængelse af denne bestræbelse. Med eksempler fra sin egen produktion af visioner og boligprojekter og med dokumentation af internationale, visionære boligområder peger han på en mulig byudvikling med en større diversitet. Han foreslår boligprojekter, der med aktiv medvirken fra de kommende beboere er drevet af frodige forestillinger om hvad der giver livskvalitet, herligheder for fællesskabet og det offentlige rum.

